

KOMUNIKAT PRASOWY nr 150/24

Luksemburg, 26 września 2024 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-792/22 | Energotehnica

Prawo do skutecznego środka prawnego: sąd krajowy nie jest zobowiązany stosować naruszającego prawo Unii orzeczenia sądu konstytucyjnego swojego państwa

W takim przypadku sędziego krajowego nie można ukarać

Po śmierci elektryka wskutek porażenia prądem podczas wykonywania przez niego pracy wszczęto postępowanie administracyjne przeciwko jego pracodawcy. Równocześnie wszczęto postępowanie karne przeciwko nadzorującemu wykonywane prace, któremu zarzucono niedbalstwo i nieumyślne spowodowanie śmierci. Bliscy pracownika, który zmarł w wyniku zdarzenia, przystąpili do postępowania karnego.

Sąd administracyjny, do którego wniesiono sprawę, orzekł, że zdarzenie będące przedmiotem postępowania nie stanowiło wypadku przy pracy. Uchylił sankcje administracyjne nałożone na pracodawcę. Na mocy ustawodawstwa krajowego, zgodnie z wykładnią przyjętą przez rumuński trybunał konstytucyjny, to orzeczenie administracyjne uniemożliwia sądowi karnemu ponowne rozpatrzenie, czy zdarzenie to było wypadkiem przy pracy.

W tym kontekście sąd apelacyjny w Braszowie (Rumunia) skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytanie w przedmiocie zgodności przepisów krajowych, zgodnie z wykładnią przyjętą przez trybunał konstytucyjny, z prawem Unii dotyczącym bezpieczeństwa pracowników¹.

W wyroku Trybunał stwierdził, że **prawo Unii stoi na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, na mocy których – zgodnie z wykładnią przyjętą przez sąd konstytucyjny tego państwa – orzeczenie sądu administracyjnego w przedmiocie wypadku przy pracy staje się prawomocne dla sądu karnego, jeżeli przepisy te uniemożliwiają wysłuchanie bliskich pracownika, który zmarł w wyniku tego zdarzenia.**

Prawo Unii² ma na celu ochronę bezpieczeństwa pracowników i zobowiązuje pracodawcę do zapewnienia bezpiecznego środowiska pracy. Określenie procedur pociągnięcia do odpowiedzialności pracodawcy w przypadku uchybienia temu obowiązkowi należy do kompetencji krajowych. Jednak procedury te nie mogą utrudniać wykonywania praw przyznanych przez prawo Unii.

Trybunał przypomniał, że w postępowaniach sądowych prawo do skutecznego środka prawnego obejmuje prawo do bycia wysłuchanym. Jeżeli sąd wydaje orzeczenie w przedmiocie odpowiedzialności cywilnej bez umożliwienia zainteresowanym stronom, by przedstawiły swoje argumenty, prawo to zostaje naruszone.

W tym względzie Trybunał stwierdził, że sędziowie sądów krajowych muszą mieć możliwość odstąpienia od stosowania orzeczenia sądu konstytucyjnego ich państwa, jeżeli orzeczenie to sprzeciwia się prawu Unii. W takim przypadku nie mogą być narażeni na kary dyscyplinarne.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa Rady 89/391/EWG](#) z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy.

² Dyrektywa 89/391/EWG w związku z art. 31 Karty praw podstawowych UE i zasadą skuteczności.